

Bemerkung: Vocabulum तुञ्ज « donum » interpretantur scholiastes ad h. 1., Jāskas, *Ntr.* VI. 18., et Devar. ad *Nigh.* IV. 3., qui hunc versum laudat: referunt ad r. तुञ् (तुञ्जते), quae « dare, largiri » valeat. Eadem vox occurrit apud Jāskam inter वज्रनामानि, *Nigh.* II. 20. Die Scholien bei Stev. तुञ्जे तुञ्जे तस्मिंस्तस्मिन्फलदातरि देवात्तरे । उत्तरे उत्कृष्टाः ।

c. विन्धे विन्धे । दकारस्य व्यत्ययेन धकारः । die Scholien. — Rosen: सुष्टुति « idonea laus ». Confer voces similiter formatas सुकीर्ति, h. LX. 3., सुक्षिति, h. XL. 8. दुष्टुति « indecora laus », h. LIII. 1.

Str. 8. वृषा कामानां वर्षिता । die Scholien. Rosen: Est Indrae epitheton, ex Amarasiṃha notum. Sed possis etiam «taurum» vertere, et cum वंसगस् conjungere, ut sensus sit, «taurus sicut admissarius gregem adtens». — यूथा = यूथानि, Bopp, kl. Gr. §. 143. Anm. — Auch LXVIII. 5. kommt वंसग in der Bedeutung «Stier» vor.

b. इयर्ति = प्राप्नोति, die Scholien. S. Westergaard u. ऋ.

Str. 9. a. चर्षणि = कृष्टि «Mensch». S. Lassen, *Anthol.* S. 141. — Die drei Genitive sind von इर्यति abhängig.

b. Ueber die Betonung von वसूनग्राम् und क्षितीनग्राम् s. a. a. O. §. 10. — इर्यति = इष्टे; s. Westergaard u. d. Denominativis. Das Verbum finitum hat im Relativsatze den Ton.

c. पञ्च. Man bemerke, dass das Zahlwort nicht flectirt ist. — Die Scholien: पञ्च क्षितीनां (vgl. पञ्चचर्षणीस् Lassen, *Anthol.* S. 100. Z. 3.)

निषादपञ्चमानां क्षितीनां निवासार्हाणां वर्णानां. Hierauf Rosen: Sunt igitur पञ्च क्षितयस् ex scholiastae sententia quinque tribus, Brachmanes, Kshatrijæ, Vaicjæ, Çūdrae et Nishādae. Simili ratione scholiastes ad h. CXVII. 3. explicat vocem पाञ्चजन्य, adjectivum a पञ्च जनास् derivatum, quae loquutio apud Jāskam inter मनुष्यनामानि exstat, *Nigh.* II. 3. Idem vero Jāskas alio loco nos docet, de propria hujus dictionis potestate jamdudum varias fuisse doctorum sententias: dicit enim, *Ntr.* III. 8, verba carminis antiqui, पञ्च जना (vgl.